

C. 118

- 1 Vehiculum aetate ^{contata} Francisci Hilcheshenji Eiusd. Conone
 2 Foggij Ad Aeterna IC Coenata iuvenilia. Mopien
 3 Balthasaris Exneri Arminii Miscel: Sijlloge
 4 Eiusdem Decemina
 5 Thome Moravij Scotj Naupachados Jac: Magni Britannia
 6 De origine & progressu juris ^{Regis etc:} Civitatis Joannes
 Laüterbachij
 7 Georgij Bartholdij Pontanij Triumpho Podagiae
 8 Richardij Schultij Forojulianje Theochanis
 9 Eiusdem Christiana Camera
 10 Matthiae Funck Halno viensis Triumpho Christiano
 11 Eiusdem Primitia Arminium in Genethlium salu
 tiferam Virginis Mariae. in alijs: ibid.
 12 Hieronimi Galoi Poetae Grammatica
 13 Isaacj Casaubonij Descriptio, in scripturis Veteris Graecae
 14 Georgij Ludovicj Armen Genethlium ^{in alijs: Hertz}
 15 Stanislaw de Crzedelitz ^{Ranzovij} Armen. De vita & fato
 Sivi Martini.
 16 Amici & conuictores ad Hams laum de Crzedelitz
 17 Marcj Hassaj Havelb. Etajrehaor
 18 Amicj ad Joannem Gebauerum ^{RP} valedicentem.

Q 3. 108 (1-48)

R

AD
Literatissimum & Præstantissimum
VIRUM,
DN.

IOANNEM
GEBAVVERUM REICHEN-
BACHENSEM SILESIVM, I. V.
CANDIDATUM,

&
Sacrae Cæsar. Majest. *auctoritate*

Notarium Publicum,
MARCHIÆ,

quam
Et Francofurti in Electoris Academiâ,
Et Berolini in Distelmejeri Bibliothecâ,
ferè per octennium habitavit,
valedicentem

VOTA ET ENCOMIA.

Non gravare laudes nostras audire debemus.
l. 7. in pr. ff. de off. Proconf. & legat.

Typis ANDREAE EICHORNS.

(Ca 1607)

On. M. Nisaeo mittit

DN.

JOANNI GEBAVVERO.

PRÆMIA VIRTUTI DEBENTUR, PA-
TRIA SOLVET,
PATRIA NISOLVIT, SLESIA TOTA
DABIT.

GEBAVVERE, PRECOR, FELICI TRAMI-
TE CURRAS,
FELICI SISTAS TRAMITE, FATA
DABUNT.

Suo per triennium domestico,
cū post officia liberaliter
præstita discederet in Pa-
triam, faciebat

CHRISTIAN DISTEL-
MEIER Eques Marchicus, in
Malsdorff & Radesleben heredita-
rius, illustrissimi Principis IOAN-
NIS GEORGII & c. Electoris
Brandenburgensis p. m. Can-
cellarius.

AD

AD
Politissimi ingenij
virum-juvenem
DN.
JOANNEM GEBAVV-
ERUM SIL., Poetam, & Notarium
Cæs.

EXcipe jam reducem, quem pridem patria JANUM
Misi mentem excultum; at non accipe solum:
SUADA hunc eloquio comitatur: APOLLO venusto
Carminè: at ingenio SOPHIE benè culta sagaci:
Et legum tabulis ASTRÆA: favete sodali
Tot Divùm, proceres patria, patrij, penates.
Scilicet ex SOPHIÆ latebris spirabilis ardor
Erumpit PHOEBI ac SUADÆ: sapientiam amena
Nutrit Musa: Jstis Respublica fulta columnis
Stat: modò cunctorum sapiens sit norma JHOVA:
Quem comitemq; ducemq; tibi, cultissime JANE,
Comprecor. On unquam in veri te intingere nectar,
Rectumq; à curvis secernere desine! sic Tu
Clarus eris PHOEBI mystes, THEMIDISq; patronus.

M. Caleb Trygophorus in
Academiâ Francofurtanâ
Logices Professor, & pro
tempore Pro-Rector.

A 2

Ergo

ERgò abis? & tecum Musa, cycniq; nec ob-
stet

Aut VIADER tacitis, vel SPREA murmu-
ribus?

IANE mane, tecum Musa, cycniq; manebunt:
Sin abis, ò Comites desere, solus abi.

Sic SPREA, sic VIADER poscit. sed abis, sed &
illa,

Quæ sine te nolunt esse, nec his sine tu.

Felicem ò patriam, quam tu Comitesq; subibüt,
Ob Comites certè gratior hospes eris.

Auguror, atq; Deos veneror, mi IANE, Viales,
Acceptum faciant quolibet ire loco,

Tu tamen ò VIADRI nostri memor esto, SPRE-
ÆQUE,

Undè tibi Comites in patriam Elysiam.

Quæ tibi vel Musa vel pangent carmina cycni,
Huc redeant. absens sic quoq; noster eris.

Christophorus Pelargus D.
& generalis Marchiæ
Superattendens.

Scilicet

SCilicet hic finis studiorum, ubi longa viaj
Tædia, & Aonij sunt exuperata labore
Difficili montis juga, postmodò thyma tot annis
Instar apum collecta domum referamus, & usus
In patriæ rursùs didamus mente serenâ.
Quod tibi quando seder, quis non te laudet, & ore
Atq; animo faveat, præclara ad quæq; vel ultrò
Tendenti? SOPHIAE tibi sunt arcana sagaci
Iam pridem studio scrutata, imbuta liquenti
Lingua favo EVEPIES, THEMIS ipsa labore perenni
Culta, adytis cupidum te pridem admisit apertis.
Ergò tibi reduci, & tot jam virtutibus aucto,
Angulus arridet patriæ omnis, Curia plausus
Ingeminat, vocemq; fori loca cuncta volutant.
Perge bonis avibus, patriæ, cui visq; merenti
Impertire lubens, quæ vel studio antè calenti
Ad VIADRV M ex doctis, vel dudùm ex ore diserto.
DISTELMEIERI præclara & multa patente
Auriculâ atq; animis hausisti, ultroq; fatere,
Quod facis, ex magno, rerum, vitæq; perito
Te didicisse viro, quæ quis natisq;, suisq;
Civibus ex optet, vitæq; usurpet in omni.
Vive, vale, & patrios non uno ubi nomine felix.
Ad colles in re vives benè lautâ, adamatum
Te memor esto viris, quos ripa hæc nutrit, amicis.
Et si nil aliud poteris, tamen usq; precare
Fausa bonis, voto illorum Diis creditus ipsis.

Balthasar Camineus Phil. & J. U. D.
Historiarum & Poeseos in Aca-
demia Francofurtana Pro-
fessor.

A 3

Tuta

TUtamen in patriam rursus te care referre
GEBAVVERE paras: quamvis te MARCHIA nostra
Sperabat civem multis praemillibus unum.
Et tua non aliter merita, integritasq;, fidesq;,
Et doctrina fuit, nulliq;, incognita virtus,
Dum te BEROLINA tenet, solumq;, patronus
DISTELMERUS amat. quem te vidisse patronum
Numquam poeniteat, fama super aethera notum,
Et qui perpetuum optabat sibi commensalem.
Sed fortunatum! patria cuicumq;, beata
In servire datum est, & rebus se eripere aula
A primis annis: minus hic si lucri & honorum est,
Et minus invidia est, quare ito & nostra referto
Vota haec in patriam tecum, primamq;, salutem,
Quam voveo pariterq; tibi, patriaeq;, perennem.

Samuel Scharlach Phil. & Medic. D.
& Physices in Acad. Francof.
Professor.

QUa DISTELMARIUM te cogit omittere, causam
Judico praecipua pondus habere nota.
Scilicet hoc Musis, hoc est valedicere Phæbo,
Hoc est Elysium posse migrare nemus.
Tu votum tamen affirmas: & amaricat omneis
Divum hominumq;, domus patria delicias.
Ante formosæ Venus urit in igne puella?
An Themis alta novum spondet ab arte decus?
Ista vel illa trahat, vel te simul utraq;: fas sit
Aut utramq;, simul, alterutramvè sequi.

Certe

*Certè ubi vel Venus est, vel ubi Themis obvia tibi,
Phœbus ibi & Musa est Elysiumq; nemus.
Fergò: in medijs, JAN-GEBAVVERE, Silefis
Tecum unà DISTEL-MARIUS esse potest.*

*VVittebergæ faciebam
Fridericus Taubmanus Poet. & Pro-
fessor, Collegij Philosophici pro
tempore Decanus.*

---

*C*ur tibi non & ego benè comprecet hinc abeunti,
GEBAVVERE? meos qui illustris es inter amicos:
Cujus nota probè virtus, doctrinaq; cuius
Explorata viris præstantibus atq; probata:
Cujus & ORIGANUS meus omni tempore fautor
Exitit. Is mecum nunc unà mente precatur,
Ut, qui te primis clemens servavit ab annis,
Atq; tibi præclara animi bona contulit, idem:
Te velit amplecti porrò bonitate paternâ,
Et dare, ut in patriam redeas leto omine, magnum
Ex studijsq; tuis capiat Respublica fructum.

*M. Ioannes Scholserus Professor
Rhetorices.*

---

*E*xterno patria ni fumus clarior igne
Luceret, Clary, JANE, corona gregis:
MARCHIA te promptè tenuisset nostra, tuisq;
Optasset studijs non sine fruge frui.
Nec te lugeret DISTELMEIERUS abisse,
Musarum ille parens, atq; librorum heluo.
Jam quia lux tanta est patria, ut dulcedine summa
Te trahat, & totum vendicet ipsa sibi:

Marchia.

MARCHIA ei cedit, sibi grataturq̄, tuâ arte
Quod spacio tanti temporis usa fuit.
Nunc ergo patriam sospes pete, vise penates:
Et natale iuva req̄, operaq̄, solum.
Nam potes, ingenij magna est fœcundia, magna
Copia doctrina, iudicijq̄, tui.
Et quoniam potis es, debés quoq̄, velle. sed & vis.
Optimus est patriam condecorare labor.
Vade memor nostriq̄; & *ACHILLES* salveat à me,
Cui non est icrus valdè morari animus.

M. Christophorus Neander Profes-
sor Ethicus honoris & amoris
causâ deproperabat.

Dum repetis dulcem patriam, patria decus omne,
JANE, tibi felix ecce precamur iter.
JANE, Dei vivi cultor, jurisq̄, Sacerdos,
Et Charitum Vates, deliciâq̄, Sophum,
Salvus abi, summo Patre te comitante, per ævum
A quo procedunt cuncta creata bona.
Prosper abi, comitante Deo, qui dives in omnes,
Rex regum, verus filius ipse Dei.
Latus abi, comitante Patris te & Pneumate nati,
Vade, precor, felix angelicoq̄, choro.
Nil noceat *JANO* torvi, rogo, Dæmonis astus:
Nil noceat suavi sedita sagitta viro.
JANE, mei *JANI* firmum cor, certus amicus,
Quicquid agis, nostri sis memor, atq̄, vale.

Berlini scribebam

M. Ioannes Crugerius Senior,
Decanus.

Pectora.

Pectora sunt ipso iam Ponto turbidiora,
Credere mihi, jam non Musa jocosa mea est:
Dum spectant oculi officiosum semper-amicum,
Hincq; movere libros, hincq; movere pedes.
Nota mihi est animi constantia, candor amoris,
Mens, Pietas, fama candida cura mea.
Cur ergo haut doleam, quod disjungamur, Amice?
Quod restet, tristi dicere voce, VALE?
Sed patrios revidere lares sententia firma,
Insculpta est animo fixa tenaxq; tuo.
I pede inoffenso, faveant tibi sidera Olympi,
Et grandi patriam laude revise domum.
Quo-vis-cunq;, migres, clavo suffixa trabali
Non alio poterit nostra migrare fides.

M. Ioachimus Nisæus Spandoa-
Marchicus, Ecclesiastes Ni-
colaitanus apud Beroli-
nenses.

Οταν Ιωάννης Φίλεπισέ με αὐτε μενοιῖς
Αρκτῆς πόλεως ἀπὸ μέλαθρα λιπέιν.
Καὶ Φιλέτης πατρίδος σε ἰσχυροῖ, ἀνθεα μεσῶν
Τόσ' αὐτῇ δῆναί ὅσα λαχέιν ἔτυχεν,
Ἐυχομαῶς μέγαλοιο Θεῶ θεράποντες ἀγαυοί
Ἐν τῇ λαοφῆρῳ σοί παρέωσιν ὁδῶ.
Σῶον ἐς εὐκτίμενον γερσῶ πατρὸς οἶκον ἄγωσι
Δαρόν ὅπῃ τελέθει Ζῆντε τελείντε βίον.
Ἐρρωσ' οὖν γλυκερῶς ἢ πάντοσεν ἀεθμόν ἀεξε,
ΓΟΙΖΙΟΝ ἔξ' αὐπὸς τόν σε Φιλῆντα Φιλεῖ.

M. Josephus Goezius Jegerndorfensis,
Gymnasij Berlinensium Rector.

B

Cum

Cum tibi nunc animus, mi JANE, in amore fidelis,
Linquere Berolini tecta superba, fiet,
Et pietas moneat, patriam ut tot fructibus ornes,
Quot Musas in te dona tulisse patet:
Comprecor, ut fortes IOVÆ sanctiq; ministri,
Assistant longa, mox qua ineunda, via,
Teq; boni quondam bene structas Patris in ades.
Ducant, dulce ubi sit vivere, dulce mori.
Faustriter ergò vale, atq; bonorum acquire favorem,
Undiq; quiq; te amat, tu quoq; GOEZIUM ama.
Vertebat.
G. Z. G. S.

JOANNES GEBAUER

ἀναγορευματικῶς

BONA NAVE GERIS.

Salve MUSARUM decus Aonidumq; sororum,
Et dulcis patria gloria, IANÆ, tua:
Namq; per immensi proficiscens aquoris undam,
Incolumis tandem tecta paterna subis.
Tecta paterna subis, & que meliora metallo
Sunt quovis, velucritu BONA NAVE GERIS.
Scilicet ingenuis studijs atq; arte refertum,
Pectus, quo melius vix erit orbe bonum.
Salve Musarum decus Aonidumq; sororum,
Et patris & patria gloria, JANÆ, tua.
Commensali suo.

M. Iacobus Bruvverus VVolgastensis
Pomeranus S. S. Theologiæ
Candidatus.

Tant.

TAndem cor incalescit
 Feruentiore motu
 Poetica palestra,
 Et spiritus vegetat
 Nervosiore fortis
 Apollinaris aura.
 Pax auribus modestis.
 Hoc insolentiori
 Sic aspicabor orsu.
 Cujus sed incalescit
 Amore cor citatum,
 Et spiritus vegetat
 Ardore suscitatus.
 Sic forte sciscitaris?
 Dicam tibi roganti.
 Causamq; sciscitanti.
 Sed ore liberali,
 Sed mente liberali.
 Non cuius acer olim,
 (Quid namq; diffitebor?)
 Amore detinebar
 Amasie puella,
 Et sponsula tenelle,
 Lecti appetens jugalis.
 Amore subjugato,
 Meum cor incalescit.
 Nec quo favore suevit.
 Se vulgus osculari,
 Pomposiore vulgus
 Simulatione pollens.
 Amore laevigato
 Meum cor incalescit.
 Juvenis sed optimatis,
 Sed optimiq; vatis,
 Quem Musa perpolavit,
 Phœbusq; candidavit.
 Amore singulari,
 Amore liberali,
 Meum cor incalescit.
 Vix nomen indicari,
 Quo sueverit vocari,
 Vix hoc quit explicari,
 Apteq; copulari.

Hac arctiore vocum
 Serie minutularum.
 Sit ipse Philomusus,
 Bifrons sit ipse Janus,
 Janusq; Philomusus
 Propinquiore vocum
 Connubio vocetur.
 Nec nomen applicari
 Huic dignius sit ullum.
 Huic aptius sit ullum.
 Janus pater vetustè,
 Depingitur venustè,
 Capitis bifronte vultu.
 Plus scilicet cerèbri,
 Plus artis & magistræ.
 Sapientiæq; canæ.
 Solidæq; discipline.
 A sorte reliquorum,
 Huic arrogabat olim.
 Cordatior vetustas,
 Quid ni quadrare possit
 Idem tibi vocamen.
 O JANE Philomuse,
 O Philomuse JANE?
 Et quod tibi vocamen
 Hoc quadret, ipse Deli
 Fatetur Imperator.
 Musa fatentur omnes.
 Boni fatentur omnes,
 Fatentur hoc parentes.
 Præsaga quos futuri
 Mens impulit vigoris,
 Ut editum puellum,
 Te JANVLVM vocarent,
 Et jure sic vocarunt,
 Nam fronte plurimorum
 Oculatiore præstas
 Juvenum senumq; frontes.
 Namq; elegantioris
 Plus artis & leporis,
 Plus masculi vigoris,
 Virtutis & decoris,
 Ergastulo cerebri
 B z

Secre.

Secretiore condis,
Quam triplicata virtus
Animæ profanioris.
Dic ergo Musa porro,
Quæ tam beata tellus
Hunc severit puellum,
Hunc nobilem puellum,
Hunc *FANVLVM* tenellum,
Hunc Phebulumq; bellum?
Sic namq; mi statutum,
Audaciorè niju
Versus Anacreontis,
Animo lubentiorè,
Calamo licentiorè,
Poeticorq; more,
Deprædicare laudes,
Laudes sed æquiores,
Nimiumq; nec tumentes,
Tam musæi puelli,
Tam nobilissq; vatis.
Vrbs est amenitate,
Famæq; claritate,
Prælusis inter almae
SILESIÆ sorores,
Quam rivus æviter nat
Opulentioris undæ,
CHRYSORRHŌEN vocare.
Quis æptiorè posset
Collectione vocis?
Hic faustiorè partu.
Puer suave ridens,
In lucis ivit auras
Circumfluumq; magni
Emblema vidit Orbis.
Hic stemmatis recenset
Integrioris ortum,
Hic indolis prehendit
Felicioris arham,
Propensiorè nutu,
Cælestium vagantum,
Et faustiorè motu
Natalium rotarum,
Et mitiorè vultu
Eatalium Dearum.

Credo (fidemq; firmat
Eventus ipse rerum)
Et Grætiæ & Horæ,
Terriphæcesq; Divas,
Florenti ire nexu
Per mutuum ligatas,
Plausisse nascituro
Infantulo choreas.
Trepidatq; sublevatum
A matre, adhuc rubentem,
Teneris tulisse palmis,
Puerumq; lactitasse,
Cremore lactis almo,
Et pectus irrigasse
Sacro liquoris imbre,
Post reddidisse canis
Trepidibus fovendum,
Et ominosa fausti
Cecinisse verba lalli,
O millemunis ora,
Quæ munus hoc novellum.
Pebiusculumq; bellum,
Sexusq; masculini
Prolem beatiorè,
Secretiorè profers.
Sinus profunditate,
Talis fuis e fertur
Natalis ora Parris
Novensilum Dearum,
Odore Delius ingens
Impleta sacrosancto,
Cum Diva parturiret
Titanis alma Phæbum,
Tellus procul (stupendum!),
Miraculosa risit,
Et pontus ipse Nervi
Gestivit albicantis,
Et tu sereniori
Fueras videnda vultu,
Chrysorrhoe beata,
Cum nasceretur olim
Hic Delius puellus,
Hic *FANVLVS* tenellus,
Abi ne sed insolescas.

Talis

Tali superba nixu,
Nec sola concupiscas
Hanc gemmulam micantem
Felicioꝝ ævi,
Quamvis hiant fibrâ
Cordis parentioris,
Et supplicante vultu,
Et obviante voto,
Hunc accipis reversum
E finibus remotis.
Hoc contingit puello
Natale rus tenello,
Hic educationis
Vim sentit austificatam,
Primæq; discipline
Rudimen inchoatum.
Tristis inde tyro
Clarata civitatis,
Budorgicæ Lyceæ,
Petit incitatore
Alacritate mentis.
Hic indolis vigorem
Expromit altiore,
Hic nigenijq; florem
Prodit fragrantiore,
Dum spiritu trabaci,
Et corculo sagaci,
Nisusq; pertinaci
Et pennulâ sequaci
Rimatur, osculatur,
Poeticos hiquores,
Et Musicos lepores,
Parnasiosq; rores,
Vos testor ô Senatus,
Budorgici Lycei,
Et te sacer Dynasta,
SCVLTETE præsul urbis,
Et te verende RECTOR,
Fidei probatus Atlas,
Et vos novem sorores,
Gens inquilina Breslæ,
Et te coæva pubes,
Pare temperata scepro
Quondam, supente Phebo.

Qui fervor occuparit
Juvenis virile pectus.
Surgam vel ipse restis,
Postremus inter omnes,
At forsan approbatus
Assertionis auctor.
Virumq; nam sodalem
Sors copulavit olim.
Vitaq; glutinavit
Conjunctioris usus.
Vidi (fatebor ultro
Sed veriora vero)
Puer ut calente fibrâ
Tenellioris ævi,
Captarit acer undas
Permessidos fluenti,
Mirantibus magistris,
Socij; post relictis
Spatioso campo.
Sic nempe pullus ales
Aquila, Jovis ministræ,
Celsi theatra cæli
Petit arduo volatu,
Genij citatus aurâ.
Sic acris & caballi
Soboles Eleæ gestit,
Ad pulveris procellas
Fumantis excitatas,
Virtutis iste primus
Celestioris ardor,
Gliscebatur aggregatim,
Crescebat annuatim,
Pubente donec ævo,
Politiore cultus,
Ephēbus artis usu,
Animi trabente voto.
Nec abnuente fato,
Gravioris expetiscis
Subselly cathedram,
Cibumq; concupiscit
Stomachi valentioris.
Consultus ergo mentis
Prudentioris, urget
Pede Marchicas Athenas.

Illas ameniores
Apollinis Camenas,
Vbi doctor ille caeles
PELARGVS eminescit,
PELARGVS ille sacre
Deus eruditionis,
PELARGVS entibeat
Pater elocutionis,
Quem suscipit Pelasga
Peiubo, Latina Syren
Miratur, obstupefcit
Hebraea vis Camene.
PELARGVS ille fragrans
Flos Sanguinis Silefi,
Et sempiterna fame
Superfluitis loquela.
Vbi candidus Prometheus,
Sacre medulla Suade.
VENCELIUS refingit
Celestis igne verbi
Hominum renata corda.
Vbi Dædalus NEANDER,
Suade nepos diserta,
Doctæ severa publi,
Precepta subministrat
Morum beatiorum.
Vbi corculum Minervæ,
CALEBVS ille solers
Logicæ dolator artis,
Extricat involutos
Sophismatum plicatûs,
Planæq; monstrat usum
Rationis expeditum.
Vbi lumen illud aureum,
Matheos, & ævi
Nostratis Archimedes,
ORIGANVS nitescit,
Pluræq; prominentes
Animare scit cathedras,
Radio polaris artis.
Vbi corda conspiciantur
Tot erudita Phæbi,
Quot carbassus papyri
Vix arctior capessit.

Has Marchicas Athenas,
Hæc inclutas Camenas,
Ephæbus acer intrat.
Sed acrior fatigat,
Quinquennium, vel ultra
His Marchicis Athenis,
His inclutis Camenis,
Damnavit omne robur
Geniæ, pectorisq;
Hic nomen indit almo
Divæ Themistos albo
Hic Delidis sacrarum
Amanulos recessus,
Mellitulos recessus,
Penitissimos recessus,
Frequentiore vixit
Pede thyrsiger poeta.
Hic ebibit sacratam
Xyloæ perennis undam,
Ad ima pænè fontis,
Et inimos meatus,
Vt scatebris amicum
Numen suis timeret.
Armatus inde thyrso
Diviniore mentis,
Animumq; perpolitius
Gemmantiore cultû,
Et purpurantior.
Simul artium coronæ,
Arctoa Marchionis
Septemviri theatra
Speltare gestit Aule,
Speltanda (poli) curvis
Qui Marchiæ Penates
Fors inclutos salutat,
Qui Marchiæ nitelas
Vidisse vult videri,
Vidisse vult haberi.
Hæc non ad infimatum
Se projicit latebras,
Sed culmen optimatum,
Et testâ prensat alti
Fastigiata Circi
Vbi Marchidos medulla,

Procerumq;

Procerumq; flos, & aula
Germana vis Dynastum,
Glomerata prominescit,
Et circulo triumphat.
Vidit, probavit, illud
Equestre lumen, illud
Ithemidosq; numen, illud
Charitumq; germen, ille
Virtutis ampliator
DISTLMARIVS patris
Vidit, probavit, auxit
Juvencem decore multo,
Juvencem favore multo,
Juvencemq; dote multa.
Idemq; predicavit,
FAN-COPVS ille sacri
Comes inclutus Palati,
IAN-COPVS ille princeps
Patrie senator aula,
IAN-COPVS ille censor
Æquissimus laborum,
Idemq; munerator
Æquissimus laborum,
Virtutis hinc brabeo,
Spectabili brabeo,
Venerabili brabeo
Atalibus Brabeutis
Honorus enitescit,
Quin præmium tulisset
Majusve digniusve,
Repente ni migrasset
Hos Marchie penates.
O IANE Philomuse,
O Philomuse, **IANE**,
Fac intimo recondas
Pectusculi sacello,
Hoc munus invidendum,
Hoc munus invidendum,
Fac intimo recondas
Pectusculi sacello,
Nescis quid inde laudis
Tibi germinet future,
Nescis quid inde fructus
Tibi pullulet futuri.

Virtutis hoc calore
Nisusq; fortiore,
Plures subinde pergas
Tibi gemmulas parare,
Fama nitentioris.
Plures subinde pergas
Tibi calculos parare
Virum celebriorum,
Et universa puncta
Vatum potentiorum,
Faventias & omnes,
Lubentias & omnes.
Sic te beet Deorum
Rex Jupiter supremus,
Plaususq; vota firment
Cælestium Phalanges,
Sic dotibus politum,
Animiq; corporisq;
Sic artium Smaragdis,
Carbunculisq; morum,
Quacumq; fulgurantem
Te civicus senatus,
Patrie q; tota pubes,
Acceptet, inseratq;
Adoptet, uniatq;
Syntagmati suorum,
Bonumq; te aluent,
Domi forisq; civem,
Bonosq; te fruantur,
Domi forisq; civem,
Id audiant nepotes,
Id audiant, oventq;
Complurimi nepotes,
Et posterum nepotum,
Prolesq; posterorum,
Id urgeant nepotes,
Id urgeant, amentq;
Complurimi nepotes,
Et posterum nepotum,
Prolesq; posterorum,
Vt Philomusa gens bæc
Succrescat, in valescat,
Vigescat, & veigescat,
Fortescat & nitescat,

Et:

Et sempiterna fama
Magmenta post relinquat,
Vale, Vale, volag,
Mei memor sodalis

Ad patrios penates,
O IANE Philomuse,
O Philomuse IANE.

Berolini.

Ab Henrico Zenckfrey Silesio,
Phil. M. & P. C.

ECquid opus fuerat, mi GEBAVVERE, Silest
Planta Solis, qualem non FLORA Silesia vidit
Tempore multivago, quae rore rigata Themistos,
Vbere Acersecomis animata virescit hymesto,
Nectare dulcifluo Charitum satiata decentes
Inferet Elysii flores cumulatius hortis:
Ecquid opus fuerat, anima o dilecta, medullis
Implantata meis, imisq; sepulta medullis:
Te tam perplexis verborum ambagibus uti
Dum venam hanc tenuem, quae tota est frigida, poscis
Qua (si aliqua est saltem) sonitus tibi nuncupat omnes.
Et discesum aliquo vellet maectare susurro,
Discesu heu tristem, heu subitum, heu gravem, & insperatum:
Si non ista foret multis quassata procellis,
Quas Boreas in nos inimico gutture ructat,
Quando Lipsiacam pestis mala turbitat urbem,
Atq; gregem Phœbi variè dispergit, & ipsum
Me facit hinc teneros alio transferre penates.
Ne tamen indictum temet dimittat, hiulcas
Nuncupat hic Musas, animi, quem noveris, arrhas.
GEBAVVERE orbi nate applaudentibus astris,
GEBAVVERE bonis grate, insertande Dynastis,
GEBAVVERE mihi de amate & amande, quousquam
Hac anima, effigies tua, se de amaverit ipsam,

Qua

Qui sic Eusebicus calcasti mente theatrum,
 Non validos, calidos tamen ut solvisse potestis
 Uncos haresium, Belialis facibus unctos;
 Qui sic Eunomies linguaq; animoq; palastram
 Trivisti, ut varios valeas dissolvere nodos,
 Et legum antithetos rursum connectere textus;
 Qui sic Philosophas gestas sub pectore gazas,
 Ut nulla illarum tibi desit, at omnis abundet,
 Omnis et ad placitum vires tibi monstret, & usum;
 Qui sic in VIADRI, summâ cum laude, Lyceo
 Volvisti varij sinuosa volumina scripti,
 Ut tibi Penelopes habeas conglutine vinctos
 Omnes, quos Clario nosti diademate cinctos;
 Qui sic BERLINI vixisti, ut & omnibus omnem
 Ad complectendum te moveris ipse salivam,
 De quo Carneadis si quisquam febre laborat,
 Ipse ego semideos confestim adduxero testes,
 Testis erit nostra Phoenix celeberrimus ora,
 Imò Marchiaca praeses dignissimus ara,
 Omnis quem mundi miratur terra, PELARGUS;
 Testis erit diva jubar, & tuba clara Themista;
 Ambrosiam, & nectar rorans SETSERUS, in omni
 Orbe celebratus, superum vectatus ad axem:
 Testis erit sancta diadema Matheleos, ille
 Corpore qui terras premit, ast genio incolit astra
 ORIGANUS, nostra pars sincerissima triga.
 Testis erit tandem locuples satis, ille Heroum
 Maximus, ille Hector Patria telluris, & Atlas,
 Qui sic omnigenis nomen transmisit in oras,
 Ut Parnassicola solide sit cognitus omni,
 DISTELMEIERUM signo, quem nulla tacebit
 Aetas, doctorum si qua modò manserit atas:

C

Gebardere

GEBAVVERE amplo hoc decorate emblemate laudis,
Quod meditaris iter, felix, faustumq; sit, illud
Sit placidum, ad placitum tibi defluat, affluat omne,
Dextrum, sed contra mox corruat omne sinistrum,
Ito bene & Patria fortissima sito columna.

Vos verò interea cives, de divite rivo

Qui vestrum indepti quondam sat amabile nomen,
Jam portas patulas facite, & removete quod obstat,
Floribus omnigenis pregnantem obducite Vestam,
Ut novus hic hospes, quem tot Pimpleides, almâ
Cum Charitum trigâ vestram comitantur ad urbem,
Pomposè, & sicut meruit, feliciter intret,

Quilibet exceptum praclaro mactet honore,
Quo dudum hic dignus animus generosus honore.

Ast tu perpetuò cordis quem gesto latebris,

Quemq; mihi nunquam fors, sit durissima quamvis,
Eximet, ô anima mea amanda anima, ô cor amicum,

GEBAVVERE, tua celsissima gloria stirpis;

Dum vivis, fac me totum in te vivere, rursus

Dum vivo, faciam, te in memet vivere; vah quam

Praclara & dulcis talis mihi vita cluebit!

Sed me discessus turbat tuus, & trepidantem

Exanimat calamum: verba hac postrema relinquo:

Det Deus, ut cernam te sospes, sospes ut à te

Cernar ego; si non fiet mortalibus orbis

Terreni in castris, præcellis fiat in astris!

Ex animo verè amico

et fraterno, tibi unice dilecte

Jane, lubens quidem, sed lugens
plangebam hac paucula inter turbas.

Lipsiæ d. 2. Augusti Anno 1607.

T. ad feretrum

M. Joan. Crugerius Berlinensis Junior,

Roet. L. C.

PRæstans Thespiadum decus,
GEBAVVERE, tenax cultor Apollinis,
Lauru, non sine honoribus,
Quam præbet glomeratam Polyhymnia
Divis juncta Sororibus,
Advelanda sacrâ sunt tua tempora.
Limasti studijs vigil
Mentem sollicitis, jura tenaciter
Urgendo manibus sacra;
Te vatem Casius, JANE, Diespiter
Finxit, te sobolem vocant
Nymphæ Castalides, Marchia quas fo-
Hinc jam numinis alite. [vet.
Divini patriam tendis ad inclytam,
Nobis semper erit tui
Post desiderium, Curaq; sat gravis;
Isthæc præcipuum decus
Gentis Teutonicæ gestijt ordine
Primo ponere te, choros
Doctorum ut vigeas inter amabiles.
O quæis in patrijs datur,
Felices, laribus prodere munera

C. 2

Mentis

Mentis multiscia, poli
Sic quis scandit ovans sydereas plagas.
Illic, JANE Deus reget
Te, mentisq; teget dimidium mea.
Ergo lætus abi, vige,
Perfiste incolumis; jugiter hoc precor.

Commensali suo scribebat

*M. Jacobus VVernicheus Ruppinensis
Marchicus.*

TEne Poetarum nostri pars maxima secli,
GEBAUVERE, indictum patiar discedere? tantum
Dii prohibete nefas! Sed enim tantummodò tanti
Ipse ego sim, dignum te qui quid dicere possim.
Possim, non possim, mens est tamen edere mentis
Symbola germana, germani signa favoris.
Ecquis enim possit tibi non favisse? quis ille est?
Tàm chari capitis qui dememinisse valeat,
Nec potius toto totum complexus amore
Ardeat aeternum, sternumq; arsisse praoptet?
Scilicet ista merent propriae virtutis honestas,
Et bonitas genij, ingenij subtilis acumen,
Recta frontis honos, & qua non explico, sed qua
Novi, & noverunt, qui quidquam noscere possunt.
Hinc te Fama suis & Laus laudata veredis
Et vehit, & vexit, quin est vectura deinceps
Altius. ODERIDES MUSÆ vos testor, & ô vos
Testor Calliope! novistis singula, tantum
Sit narrare labor. Hinc laudatissimus ipse

Lauda-

Laudasti multos non citra laudis honorem,
Et se laudatos non citra laudis honorem
Senferunt multi, Tantum nempè instar in illà
Laude viget, profert quam vir laudabilis ipse.

Ecquis in hac adeò regione alienus? & ecquis
Longinquis etiam fiet in regionibus? idem
Ut non notum habeat, quales in carmine quovis
Et Veneres & alas Charites: miratus APOLLO
Sapè est ingenij dotes, mirataq; PALLAS.

Ista & plura istis te reddunt omnibus optatum,
Ista & plura istis mihi te junxere, quid autem?
An tu quàm procul es, mihi non jungere? profecto
Jungere intimiùs Vates GBÄVVERE; Bearchus
Ille DEUS tibi fortunet vitamq; viamque,
Quam gradiere brevi: te servet is, orbis & urbis
Ut viguisse diù possis patria incrementum.

In effigiem.

Vidit ut effigiem GBÄVVERI Phœbus Apollo,
Dixit, ave patria culte Poeta tua!
Vidit ut effigiem GBÄVVERI Astraa, repenti
Dixit, ave juris gloria, juris honos!
Legiferum Eunomie quem dicit, Apollo Poetam,
Ille Poeta bonus, Legifer ille bonus.

M. Ioannes Guntherus Olsna-Silesius
in illustri Bregeo Docentium
Collega,

Gaude iterum gaude dulcissima Slesidos ora,
Jamdudum multis anteferenda locis,

C 2

Sen

Seu spectes claros bello, armorumq, potentes,
Seu virtute graves, artis honore simul,
Quos antehac partu crebro & felice dedisti,
Das & adhuc, hora postveniente dabis,
Si modo, qui cælum & terrarum temperat orbem,
Tempora venturis posteriora dabit:

JAN-GEBAUERUM donis virtutis
onusum,

Moribus ingenuis, accipis en reducem,
Accipis en reducem Musarum nectare pastum,
Phœbi delicijs, ambrosia Themidos,
Præstantes quoscunq, viros, & docta Lycæa
Solers dum coleret sedula ad instar apis,
Jam vir ut hic valeat sibi met prodesse suisq,
Ac rebus patriæ prosper adesse suæ.
Gaude igitur gaude dulcissima Slesidos ora,
Jam dudum multis anteferenda locis!

Honoris, benevolentia & re-
cordationis gratia scri-
bebam.

M. Justus V Vernerus
SiL,

Huma

Humanissimo & Doctissimo

Viro, DN.

JOANNI GEBAVV-

ERO, Poetæ elegantis. Not. Pub. &

J. U. Candidato S.

Aen. 12. **H**ei mihi ubiq; pavor & plurima mortis imago.
Aen. 2. Nam magis atq; magis Vatum prædicta priorum
Aen. 1. Apparent, ac uumq; meum mortalibus ægris,
Aen. 2. Hoc relecto referens: *muris iterum imminet hostis,*
Aen. 11. Agmen agens equitum, & fulgentes ære cateruas,
Aen. 3. Clamorem immensum tollit: jubet Jocyus omnes
Aen. 10. iussa aliena pati, & portas præbere patentem.
Aen. 9. Quin etiam minus miseris multoq; tremendum
Aen. 2. Objicitur magis, ah! media inter prælia belli
Aen. 3. *Pestis & ira Deum,* quæ Sol utrumq; recurrens
Aen. 7. aspicit Oceanum, sinuosa volumina versat.
Ecl. 3. Triste malum, quo non aliud velocius ullum.
Aen. 12. In medias acies audet se credere pugnae:
Aen. 5. Audet adire virum, & cæco contendere Marte.
Aen. 4. Illa dolum dirumq; nefas, tristesq; ruinas
Aen. 4. Ergo ubi concepit furias, mortemq; minatur
Aen. 1. Exemplò: pressa est insignis gloria facti
Aen. 6. Hujus in adventu, dat fortia pectora letho.
Aen. 7. Pestiferas aperit fauces, opera omnia rumpit:
Aen. 5. Nulli visa citò decurrit tramite recto
Geor. 3. Aera per vacuum, montes & flumina tranat.
Aen. 4. Quando animus meminisse horret luctuq; refugit.
Aen. 6. *Causa mali tanti præscæ vestigia fraudis.*
Aen. 4. Nam quid dissimulo jam? audite o mentibus æquis!
Aen. 3. Audite o proceres! quæ me ad majora referuo?

Aen. 2.
Aen. 4.
Aen. 12.
Aen. 10.
Aen. 8.
Aen. 5.
Aen. 9.
Aen. 2.
Aen. 11.
Aen. 7.
Aen. 11.
Aen. 4.
Aen. 5.
Aen. 9.
Aen. 1.
Aen. 11.
Aen. 12.
Aen. 12.
Aen. 8.
Geor. 3.
Aen. 2.
Ecl. 4.
Aen. 9.
Aen. 4.

Flent

Aen. 11.	Flent moesti, mussantq; patres, & vulgus inermum;	Aen. 12.
Aen. 12.	Invalidiq; senes, pueriq; parentibus orbi.	Aen. 11.
Aen. 10.	Omnipotens genitor, magni regnator olympi	Aen. 10.
Aen. 12.	Respice reâ belli varias, sortisq; futuræ:	Aen. 10.
Aen. 1.	Auspice nos tantum, precibus inspicere nostris.	Aen. 12.
Aen. 4.	Eia in te suprema salus, miserere tuorum:	Aen. 12.
Aen. 6.	Da populum antiqua sub religione tueri.	Aen. 2.
Geor. 2.	Quid majora sequar? liceat tua dicere facta,	Ecl. 8.
Aen. 4.	[Jane ô!] rumpe moras. Nam quæ tam sera morantur	Aen. 2.
Aen. 1.	Tempore jam ex illo nunc facta silentia linguis?	Aen. 11.
Ecl. 4.	Tu responsa potes Consultus reddere Vates,	Aen. 3.
Ecl. 1.	Nobis consilijs habitus non futilis auctor.	Aen. 11.
Ecl. 4.	Tu decus omne tuis, postquam tibi venit Apollo	Ecl. 10.
Aen. 6.	Quod te carminibus vincet nec Thracius Orpheus	Ecl. 4.
Geor. 1.	Quamvis & Rhodope mirctur, & Ismarus Orphea	Ecl. 6.
Geor. 4.	Mulcentem tigres, & agentem carmine quercus.	Geor. 4.
Aen. 7.	Multaq; præterea memoranda inventa Magistri	Geor. 4.
Aen. 12.	Sunt tibi, jam totum famâ vulgata per orbem	Aen. 1.
Aen. 8.	Artis opisq; tuæ. Quæ te tam læta tulerunt	Aen. 1.
Aen. 1.	Sæcula? qui tanti talem genuere parentes?	Aen. 1.
Aen. 9.	Mene igitur socium tot jam labentibus horis	Aen. 2.
Aen. 3.	Deseris? heu! folijsq; notas; & nomina manda	Aen. 3.
Ecl. 10.	Iam mihi, & in melius tua, qui potes, orsa reflectas.	Aen. 10.
Aen. 11.	O dolor? ah! solum te in tanta pericula mittam?	Aen. 9.
Aen. 5.	Nunc quoq; mens eadem perstat mihi, cura peculi	Ecl. 1.
Aen. 11.	Cedat amicitia, da, non indebita posco.	Aen. 6.
Aen. 5.	Cede DEO: scelerum poenas expendimus omnes.	Aen. 11.
Aen. 3.	Iungemus dextras; unum & commune periculum	Aen. 2.
Aen. 2.	Vna salus ambobus erit. Timor omnis abesto.	Aen. 11.
Ecl. 5.	Tu decus omne tuis, si quid præsentius audes	Aen. 12.
Aen. 12.	Perge, decet. Non unquam te labor iste gravabit.	Aen. 2.
Aen. 6.	Vincit amor patria: tibi iussa capescere fas est.	Aen. 1.
Aen. 10.	Fata viam invenient; miseros meliora sequentur	Aen. 12.
Aen. 2.	Quo res cunq; cadent, meliorem concipe curam.	Aen. 11.
Aen. 3.	Semper honos, nomenq; tuum, laudesq; manebunt.	Aen. 1.

Tu

Aen. 2. Tu modò promissis maneat, quæ maxima semper. Aen. 3.

Aen. 11. Vnum etiã donis istis (nunc ipsi vocat res,) Aen. 9.

Aen. 11. Adjicias: Non te ullius violentia vincat. Aen. 11.

Amoris ergò scribeb.

M. Ioannes-Georgius Ficlerus. Dresd.
Misnicus.

Omnibus in terris, quæ sunt à Gadibus usq;
Auroram, pauci ritè sequenda petunt.
Pars arti magicæ indulgent, pars potibus amplis,
Pars inhiant vetitis lusibus atq; jocis.
Maxima pars Veneri, rarissima quæq; Mineræ,
Quæ docet & mores, & pia facta sequi.
O hominum studium, quantum est in rebus inane!
Cum fallant Bacchus, cæca libido, Venus,
In manibus vobis pluris cur passer aduncis,
Quàm quæ strimonia grus venit acta lacu?
Cur vitam externas vestram perducitis oras?
Si non est animus linquere luxuriam?
Cur varios hominum vultis cognoscere mores,
Si vigili lime crimina nulla datis?
Asi tu, qui duros casus virtutis amore
Vicisti, hæc spernis, cunctaq; vana putas.
Dum tua cura fuit Sophiæ penetralia scire
Doctæ, quam doctus tradit Aristoteles:
Nec minor ac illam, quæ tecum sidera scandit,
Quâ tibi, quâq; tuis imperitare potes.

D

Dum

Dum tua cura fuit stipare Platona Menandro,
Et ius Pontificum subdere Casareo.
Singula quid referam, nequeo describere versu,
Que tibi Castalides dona dedere Deæ.
I nunc, & grata patriæ, dulcedine cunctas
Que superant terras, mænia grata pete.
Da Deus alme, cui tanta est clementia mentis,
Quantus in humanum nunc genus exstat amor,
Ut nihil ad versu, nihil experiatur amari,
Nestoreos vivens absq; dolore dies.

Ex animo scribebam

M. Ioachimus Thuringius Brande-
burgensis Marchicus.

M Archiacum né solum linques & clara lycæa,
Omni mihi constanti cognite, LANE, fide?
Nonné animum flectunt doctæ, tua gaudia, Musæ,
Ex quarum nitido pectora fonte rigas?
Nec vetat à fidis longè discedere amicus,
Qui nexu firmo pectora jungit, amor?
Sed Deus omnipotens, rutilis qui præsidet astris,
Te jubet ad patriæ tecta redire domus:
Ac veluti quondam ventis jactatus Vlysses
Fallacem voluit cernere Penelopen:
Sicut & ad Trojam tentantes prælia Attriæ
Optârunt patrios posse videre focos:
Sic meritò flagras nunc tecta paterna videre,
Cum sis Aoniæ nectare potus aquæ.

Tam

Tam mira natale solum dulcedine cunctos,
Quos solis cernunt lumina clara, trahit.
Numinis idcirco divini iussa capesse,
Ad patriosque lares suscipe latus iter,
Et succurre tuis recto moderamine legum:
Dum tibi diva Themis munia magna dedit.
Denique; (quippe vovent sinceram mentem Camænam)
In thalamos veniat bella puella tuos:
Oscula quæ roseis figat tibi mille labellis,
Lacteolisque levet pectora fessa genis:
Quæ tecum peragat pulchri certamen amoris,
Atque; tibi multa gaudia prole creet.
Sed nunc vade bonis avibus, jucunde sodalis,
Quò tua fata volunt, quò tua vota volunt.

F. amoris ac debitæ observantiæ
ergo

Georgius à Dachs Polsnitz cognominatus
Eq. SiL.

Non solum ossa: at habent & Marchica rura medullas;
(Firma vigent, & stant valida ossa vigente medulla,
Quæ & nutrimento sat pingua cetera reddit
Membra) hæc fecissent te pinguem, & firma dedissent
Robora agendarum rerum, ceu pluribus. At Tu
Non his contentus, quaris majora, medullas
Nempe ipsas valide quæ firmant, utpote guttas
Sanguineas, à quæis desumunt cuncta vigorem
Corporis, affatim quæis Tellus Silesica abundat.
Ito quærendo felix atque; imbibe massam hanc
Sanguineam, & vivent tua corpora salva, Reique;
icæ Aquæ ditis, Sanctissima membra vigebunt.

Contributori & Commensali
suo scribebat,

Christophorus à Reichenbach Eques Silesius,

Qvis mihi te? quò te? dulcissime JANE, quis? aut quid?
Præproperis celerat surripuisse rotis?
Mens fuit incapta bene consuetudinis usum,
Continuare diu, spes quoque posse fuit.
Nunc sed abis, tecumque rapis simul & memorata,
Et sperata diu, te mihi quando rapis.
Siste gradum precor, atque mane, satis ante viarum est,
Nec quod adhuc possis, forte videre quid est,
Quando Pierijs satis es versatus in oris,
Grassatus celebri Palladis arte satis,
Quando Phœbeus vertex, in vertice Phœbus
Ipse tibi visus, visus & huic satis es,
Quando visa tibi regio sat multa, satisque,
Orbita diverso versaque in orbe satis.
Inter & has multas multum, satis atque superque
Urbes, sceptriferi fortis & aula Ducis,
Quæ genium moresque tuos, studiumque fidemque
Laudans, laudatum te dedit esse satis,
Et notum fecit tùm, quando Notarius esses.
Fecit, Casarei jus tribuitque fori.
Et tribuet post hæc plus, ut solet, & potis, Enge,
Quid cupis ulterius? quò cupis ulterius?
Sed te, fata vocant, amor & patria, atque tuorum.
Jam pridem cupiunt flammea vota sibi.
Publica te poscit res privataque, postulat, atque
Præmia quæ debent publica prida tibi.
Ergò vade licet per me, nil te moror ultra,
Quando proposita causa probata via est.
Nil moror, at precor ut felix abeas, adeasque,
Silesi prospera jugera grata soli.
Interea nostri non immemor esto, nec unquam,
Aut usquam fuero non memor ipse tui.

Sich

Sicquæ perennabunt amor & meus, & tuus, ô sic!

(Sic uoveo cupio, tuq̄) perennet amor.

Sic uti mens cepta bene consuetudinis usum.

Continuare fuit, spes quoq̄, posse manet.

Honoris ergo & boni ominis

Scripti

Christianus â Rottkirch & Sebnitz in

Heinerstorff Eques Silesius.

Qvod multis verbis alij tibi, JANE, uovebunt,
Dum repetis patrios, JHOVA aspirante, penates:

Illud ego hoc uno versu pro more uovebo:

Saluus abi, Patriam decora, bene transige seclum.

Animo Verè amico scrib. Witeberga

Ernestus Von der Linde.

Qvod meditaris iter, patriamq̄, re-visere gaudes,
JANE, ingens patrij fama futura soli,

Illud propositum felix, faustumq̄, precabor:

J bene, & æternum dives honore uige.

Amicitia ergo adponebam Wite-

berga, lubens meritoq̄.

Carolus Von der Linde.

QVando, IANE, tibi stat ergo fixum,
Ad Lares patrios reuersionem.

Cœlo cum liquido parare; paucos

In te notus amor, sacricq̄ præles

S. ANCV Sfoederis, erogare versus.

D. 3.

Ex

Exposcit meritò. Sed, ecce, quidnam
In primis voveam tibi? domumne
Ad tuam columem profectioem?
Adventumve ibi gratiosiore?
An gratamq; bonamq; functionem?
An lecti sociam tenellioem?
An sortem domui benignioem?
Ex his ius tibi, IANE, seligendi.
Atqui ius mihi id omne comprecandi:
Quod his factito quindecim phaleucis.

Laurentius Grammendorff Rupinensis
March. Notarius Publ. Cesar.

ARETOA gentes, ARETOAq; turba Cytheris
Ad gustum haud faciunt JANE polite tuum.
Cypria sed Rivo quas lustrat DIVITE Nympha
Ad gustum faciunt, JANE Polite, tuum.
Hauriet inde tibi multas urna ubere guttas
SORS animansq; foro te, geniumq; toro.
Auguror: ad clarum liquidum te fronte locabit,
Omnesq; arbitrij res dabit esse tui.
Haud Tagus, haud Hermus tantum produxerit aurum
Vatibus, ac DIVES RIVULUS iste tibi.
Anxius ut totum tibi sese effundere gestit!
Non moror, I, dites experiaris aquas.
Oggerit & Conchas, spernas, mi JANE, carveto;
Dulcis delictum has experiaris aquas;
Hisce venusta Venus vehitur per salsa fluenti,
Non moror, I, dulces experiaris aquas.

Idem
Laurentius Grammendorff.

F. 107

FFallor? seu credam? quod dicis, abibo, revertar,
Et repetam patriæ mœnia chara mea.
Mirum! quod locus eximius non detinet, ecce
Hæc tibi certatim MUSA THEMISq; favent.
Offert æra THEMIS, promittit MUSA brabeia
(Vt cœptum) studijs, officioq; tuo.
Quidvis sperabat, causas te voce disertâ
Gentis MARCHIACÆ dicere velle foro.
Ob dotes animi dignantur amore, favore
Primates patriæ lumina clara mea.
Et quos non fucus, sed VIRTUS fecit amicos,
Te proficiscentem tota corona gemit.
Post abitum quibus hæc aditum celeberrima porrò
DISTELMAIERII bibliotheca negat.
Nil movet? herclè nihil: quia migras, FOVA secundet.
Ad patriosq; lares ducitet incolumem.
Patria dulce solum, natos dulcedine cunctos
Instar magnetis sub sua tectâ trahit.
Nascimur infantes patriæ, juvenesq; ob artes
Externis, patriæ vidimus ære, focis.
Cum doctrina viros tandem nos fecerit, æquum
Dona animi patrijs ut referamus agris.
JANE decus patriæ, rectè facis, arte juvare
Quod patriam, externâ præ regione cupis.
Tuq; tui causa qui non inglorius urbe
Abfuit, ut par est, excipe honore virum.
Crede, tibi poterit dare, REICHENBACHIA, semper
Urbi consilium, civibus auxilium.

animo sincero, simul tamen
lugubri scribebam
Joannes VVedigen Colon-March. Not. P. Cæs.
Gebaueræ.

BAVVERE Aonisin dicite sacris
GAstrææ decus, & Dices ocelle,
Melligo fluidæq; odora Suadæ;
Vis Divos tibi comprecere viales
Aequos, quò tibi iter tuum secudent,
Non Te vis latet Enthea illa amoris
Quâ dudum inviolata SANCVS arte
Strinxit nostrum utriusq; corda, quacq;
Quidvis obsequio tibi expetito
Cedit spontè animus; Sed ipsa venæ
A rescens scatebra haut mihi tibiq;
Ex voto annuit: impolitus ecce hic
Te nunc Hendecasyllabus moratur;
Et quod non calamo liquor notavit
Stricto tempore, abundantius facit mens,
Numen propitium & tibi precatur,
Ductu cuius inire non vereris
Felici pede iter. Quid? huius auræ
Adflatu, Syrii timebis æstum?
Fallor! in patriâ anne iam moratur
Dudum ipsam Caveam ecce dignioris
Adplausus caveq; benè est: meretur
Hoc virtus tua, & hoc amussitatum
Pectus multiugâ eruditione,
Cuius est SPREA testis & VIADRVS,
Inunc, pro meritis cape ac honores,

Quos

Quos non patria, non amica fratrum
Invident tibi vota, serio at heus Tu,
Ipsos invideo tibi ipse Amicos
Quos fovet patria ora, solus & quos
Mulcebis lepto ore, honore, amore,
Et quorum sine me hauries vicissim
Blandis alloquiis honorem, amorem.

O mi suspicienda corcula: ô Poleni,
Sacratæ Themidos acute Mystes;
VVIRTHI ô nexibus implicate Divæ
Ipsius Veneris, quid? ipsa vincit
Constanti, Venerem, pudore, amore;
OPITI ingenuæ, atq; HERINGE, & omnes
Qui hæretis mihi in intimis medullis,
En vobis veterem hinc honorem, amorem.
Salvete ô mea corcula & valete,
GBAVVERVMQVE meum fovete, amate:

Αυτοχედ: faciebam

Ioann. Gavvron Strelâ SiL:

Illustrissimi Principis ac Domini

GEORG-VVILHELMII

Marchionis Brandenburg.

& Ducis Prussie &c.

Præceptor.

ex arce Electorali Coloniae

ad Spream,

E

Altera

Altera JANE MANE clamat, mi JANE: sed instat
 Et clamat regerens altera terra VENI.
 Altera pro patria vera: Patria altera vera est,
 Vtraq; grata ideò est; debet & esse ideò.
 MARCHIA nam blande fovit genitricis ad instar,
 Antè diu Aonio nectare, lacte, dape;
 Plus dedit; hinc titulos meritos, auctos & honores,
 Ipsa locum tribuit splendidiore loco.
 Plurima promisit, dabit & promissa manenti
 Omnia; nam potis est, & solet, usq; favet.
 INDE putans vocat ipsa suum te, te cupit inde
 Et clamat meritò Marchia JANE MANE:
 SLESIA sed genuit, caros velut antè Parentes,
 Quos tenet in gremio, vel tegit ipsa suo;
 Hac eadem à cunis semper dilexit ad usq;
 Delicias, cupidis pectore, mente, oculo:
 Hac eadem semper vita melioris ad usus
 Commoda consilijs, auxilijsq; tulit:
 Plus dabit: hinc titulos magnos, auctos & honores
 Ipsa locum tribuet splendidiore loco.
 Omnia promisit, dabit & promissa petenti
 Omnia: nam potis est; & solet, usq; favet.
 INDE putans vocat ipsa suum te, te cupit inde
 Et clamat meritò Slesia JANE VENI.
 Quid facias? maneat? venias? venias, maneatne,
 Dum dubitas versa sic ratione diu,
 Vincit amor Patria tandem, rapit atq; manentem;
 MARCHIA cara volens, non retinere valens
 Ingemit, & dolet, & raptos suspirat amores,
 O mi JANE meus, siccine abis? ubi nam es?

Te SPREA, te VIADER, turbato flumine nota,
 Flumina, carminibus nobilitata tuis:
 Deslent: & cygni noti inter flumina nota,
 Et Nympha victa carmine sæpè tuo
 FRANCIVADUS PINDUS: PHOEBUS: SOROR: atq; POETÆ.
 Et rex, atq; sacra grex sacer EUNOMIÆ.
 Omnia te deslent modo nostra, tua omnia qua sunt,
 Et quibus omnia tu, tu modo tu maneat.
 Sic ait, & dolet, & raptos suspirat amores,
 Omni JANE meus, siccine abis? ubi naves?
 SLESIA sed gaudens, renovatos urit amores,
 Et mi JANE meus, sic ait, ergò venis?
 Te VIADER noster, lato te flumine nota,
 Flumina, carminibus nobilitanda tuis,
 Exspectare diu, nota inter flumina cygni
 Et cantanda tibi flumina numina q;
 Te noster PINDUS: PHOEBUS: SOROR atq; POETÆ,
 Et rex, atq; sacra grex sacer EUNOMIÆ:
 Urbs Patria, ac urbes patria, patrij q; Dynasta,
 Et plebs consiliis ponè iuvanda tuis:
 Omnia quin cupiunt te nostra, tua omnia qua sunt
 Et quibus omnia tu, tu modo tu venias,
 Hinc sum laxa nimis renovatos propter amores
 Omni IANE meus, sic mihi quando redis:
 Plangit adhuc, dolet, & raptos sibi propter amores
 Attamen ignoscit MARCHIACARA & ait.
 SLESIA jure prior tamen est, potior q;, quod ultra est,
 Illa suum sibi nunc, & benè sic habeat.
 At tu IANE cupite meus, quia non potes ultra
 Esse meus, posthac tu meus esse velis:
 Et si dulce tibi quidquam mecum fuit, ejus
 Dememinisse unquam, dememinisse velis.

*Redde vices : nam reddo vices quoq̄, dulcis amoris,
Et quamvis abeas, mente tamen maneat :
Atq̄, redito mihi, vel per te sapè, vel ad me
Per tua, semper ego per mea cuncta tibi.
Sic quoq̄, rapta tibi fuero licet, haud tibi rapta,
Sic quoq̄, cum fueris, non mihi raptus eris ;
ITO quò DEUS atq̄, dies vocat, alite dextrâ
Et felix ut eas det Deus, atq̄, dies.
Det simul omne bonum : dabit & Deus omne profectò,
Nam bonus ipse, & agens es benè, quei malè sit ?
O benè sit semper ! voveo sic semper, & unâ
Ex animo mecum cuncta FIBINGENIUS.*

Scribente hæc ipso

*Valentino Fibingenio ab aureo
monte Silesio SS. ministerij
Candidato,*

*qui in honorem & amorem,
quo ex merito prosequitur
Gebavverum suum, eidem
quoq̄, pensitat hoc quod se-
quitur anagrama.*

JOANNES GEBAVVER

Sive

OVA VIR BENE AGENS.

Q*ui benè agunt, malè non sperant, sperare nec etsi
Fortè velint debent : nec benè qui malè agunt.*

Primus

Primus es in primis, hinc semper, JANE, secunda,

Spes te successus prosperioris habet,

Nec fallit, pro teste pia vita, studyq,

Conatus, spes, & pro meritis, meritum:

PERGIT O, sed pergis feliciter: omnia cedent

Prospiter: & res, & spes bene convenient.

Ne dubita viden? ut, prasago nomine, Phæbus

Ipse tibi facilis polliceatur idem.

Quando, gaude, & OVA BENE AGENS VIR, sic jubet, atq,

Vult anagramma tuum symbolon esse tuum hoc

Quod sit, & ut maneat, mereat post esse, probetq,

Atq, ratum faciat, qui facietq, Deus:

Hic quoq, sic voveo, mecumq, precaris, ut hæc te

Spes vehat in patriam res beet in patriâ.

Hinc migras patrios, IAN-GEBAVVERE, penates
Et Slesû repetis mellea Tempe soli,

Meq, rogas carmen, nostrum quod possit amorem

Testari, faustum quodq, precetur iter.

Non nescis, mi IANE, mea cantamina Musa,

Ac quàm versificâ nullus in arte cluam.

Insuper hoc scis, quod facilem me prabeam amicis

Semper, & illorum non secus atq, meis

Consultum cupiam rebus. Tibi IANÊ negarim

Quicquam, præ reliquis quem mihi spondet amor?

Et proprium spondet, de multis ambigo, de te

Audeo spe certâ dicere, firmus erit.

O mea Phæbeum clararet carmina nomen,

Nostra tua Musa Musa referret opes,

Verfibus ex nostris non nemo sciret, amorem

Inter nos unum perpetuanter agi.

E 2

Verum

*Verùm quod mihi desit, idem tibi suppetit, ultrò
In faciles numeros Enthea Musa ruit.
Ergò fac nostrum per te sciat omnis amorem,
Ut tibi sit felix ipse precabor iter.*

Petrus Lothus VVerdero-
Marchicus, Cantor Ni-
colaitanus apud Be-
rolinenses.

QUò te, I A N E, pedes, quò te mens ducit euntem?
Hinc tibi quid patrios suasit adire lares?
Non magis arrisit B E R L I N V M? nonne penares
D I S T E L M E I E R I I collibuerè tibi?
Num quæso unanimes, virtus quos junxit, amicos;
Tot Mæcænates deseruisse placet?
Annuerem, tua certa nisi & mihi cognita mentis,
Aut tua qua splendes Penelopeia fides.
In patriam tendis revocatus; jure vocanti
Obsequeris patriæ, causaq; justa subest:
Natus enim es patriæ; patriæ studeasq; salutis,
Deserere est patriam maxima Relligio.
Perge igitur; tibi monstrèt iter gens flammæ cœli:
Det Deus ex voto prospera cuncta cadant.

*Georgius VValterus Berlino-Co-
loniensis, Schola Patriæ
Collega.*

CUM G B A V V E R E tuum V I A D R I Schola publica vidit
Fervere doctrinæ pectus amore pio,
Cum SPRE A maturos doctrinæ te edere fructus
Conspexit, trepidis & dare jura reis:

Vidit

Vidit, & invidit peregrinis Patria terris
Ingenij largas, quæcis cluis altus, opes:
Teq̄ suum p̄scit civem, tibi debita laudem,
Pramia proventu divite grata parat.
I, ne Tu cessa quoq̄, stringere honoris aristas
Quas offert patrio m̄sis opima solo.
Ornamentq̄, orna meritis pro talibus: ecquid
Plura cupis qua det patria? plura; quid hoc?
Pulchranè: ? sed taceo, scis votum ventipotentis
Quod dederit quondam pronaba Diva Deo.

In aulâ Septemviri Brandenbur-
gici, Coloniae ad Suevum,
amico tanquam fratri
scribebam

Elias Puhelmayr.

ITobonis avibus Themidos fatiate liquore,
Exspectant nam te lausq̄ decusq̄ domi.
Ito viris promas collectas pectore dotes,
Et nostram implebis spemq̄, precesq̄ virum.
Ito, Deus jubeat seros te stare per annos,
Hoc est in votis, ITO, VALETO, meis.

Witebergæ scribebam.

Laurentius Scholtzius Vratisla-
viensis Silesius, Medicinæ
Candidatus.

ET tu candide sinibus GEBAVVER
Tandem Marchiacis abire pergis?

Sic.

Sicne linqvere despicias sodales ?
Sed te fata vocant, vocant amici,
Sit felix igitur recessus, & te
Servet cuncta regens Deus potenter,
I, nam fata jubent, rogant amici,
I, nam Silesiæ vocant puella,
Id dotes animi tui merentur :
Tendas auspicio domum benigno.

Amico carissimo, certissimo
Georgius Crusius Coloniensis
Marchicus.

JOANNES GEBAVVER

εν αναγραμματισμῳ

NÆ GENIO LIBERAS.

GBAVVER, vult genium pingere qui tuum,
Nec fretus satis est viribus ingeni,
Ceratis tumidum nititur is fretum
Penni transgredier, numine PALLADIS
Munitus, SOPHIAE sic penetralia,
Ad templum & THEMIDOS legiferæ ruis !
Pingam [si potero] *næ genio uberas,*
Quem dum vis aliis prodere; carmina
Aspirante tibi scribis APOLLINE,
Vates VIRGILIVS NASOq; qualia
Mirantur, nova quæ posteritas leget.
O dudum meritis præmia frontium

Doctarum

Doctarum, Patriæ fidus amabile!
PHOEBI perge bonustangere barbiton
Sublimi feries vertice sidera.

Joannes Stephanus Strelensis Silesius
SS. Theologia studiosus.

Sors peregrinatur mea, sed domuitio tandem,
O veniat, studijs si qua futura meis.
Hac erat illa Tui non ultima clausula voti,
Si quoties Numen voce precarer idem:
Scilicet & Scitum illud erat, quod Symbolon alter
Dixerit esse Tuum, noverit esse Tuum,
Si quoties sinceri animi, mentisq; fidelis
Testamen vulgus more suo peteret,
Cum Viadrina suos utrumq; Illustris alumnos
Respiceret, cives quâlibet arte bonos:
Cumq; Mathematici nobis clarissimi ad ades
ORIGANI, hospitium, victus & unus erat,
Sed nunc, ô Patria lumen, doctissime JANE,
JANE mihi è socijs carior une meis:
Sed nunc & postquam multos Te Arctoa per annos,
Quo dignus, docto novit habere loco,
Ex quo & Francivadi mihi pulpita clara lycæi
Linquenda, atq; Tui copia nulla fuit:
Me quoniam VVITEBERGA ad se, civemq; vocavit,
Quæ caput & vera Relligionis apex:
En peregrinanti facta est domuitio tandem,
Nempè Tue sorti, quam jubet ire domum,
Et Pater ille Deus, Patriæ & qui commoda spectant,
Quæis ea sunt cura, quæ benè doctus habes,
Ergò sospes abi, mihi dulcia rura saluta,
Patria ubi, Elysi gloria magna soli:

F

Nec

*Nec puto me sine solus abis, videor mihi, quin &
Mox sequar, à Musis si quoq; abire meis,
Sic responsa dabunt: Nam & me revocabit alumnum,
BRESLA suum, ó Patriam cernere dulce meam.
Quod superest hominum qui mentem & pectora jungit
Nos iterum jungat, nos simul esse velit.*

Antiqui amoris & benevolentiae
ergò, ex almâ Leucoteâ Berol
linum mittebam.

*Godefridus V Wagner Vratisl. SiL,
S.S. Théologiae Studiosus.*

IANE, Iovis stellâ, atq; bonis genitoribus orte,
Carpe viam, (nimum diu abes) reditumq; propinquis
Pollicitus, tandem redi, & adfulgere paterno
Non magè differ agro: speratam sed citò lucem
Redde, Etenim, desiderio mirè icta, fidelis
Patria te quærit, mater velut anxia natum
Cunctantem haud cessat votis precibusq; vocare.
Sat tua Pegaseo labra sunt imbuta liquore,
Clarorumq; hominum satis es stipatus amore,
Virtutis nota quæ non ima, nec infima laus est.
DISTELMEIER O quid majus Marchica tellus
Possidet, aut quemnam magis omnis suspicit ordo?
Te tamen ille sibi fidum delegit amicum,
Atq; tua in multis non infeliciter usus
Arte fuit, studiumq; fidemq; expertus abundè est.
Concilio patrum, quo nostra Academia claret,
Sanctior haud toto est, nec dodior orbe Senatus:
Ingenij tamen ob dotes tibi sponte favorem
Obrulit, & Slesiam repetenti encomia laudum

Attribuit

Attribuit, cultoq; bonum te carmine civem
Prædicat, ac patriæ firmum columen fore spondet.
Quin & Sceptrigeri nunc multi in sede Dynastæ
Te, quod vita fuit virtuti consona, mores
Ingenui, sermo prudens, & cuncta decora,
Plangunt, ac plures tecum optant condere soles.
Aequa igitur cum fortuna aspiraverit ausis,
Digna q; contigerit studiorum præmia apisci:
Quis patriæ invideat tua dona diutiùs, aut quis
Te prohibere ausit fessis succurrere rebus,
Nutantemq; statum juris fulcire columnis?
Suadebunt potiùs reditum, quicumq; pium, atq;
Laudandum statuunt patriæ inservire laborem;
Quiq; sciunt, benè quod versatus in arte Themistis,
Ritè tueri æquum, sed iniqua fugare potes sis.
Ito ergò, atq; aliis, eadem quos cura fatigat,
Te jungens Slesiz tandem, tot quæ obruta fatis,
Otia fac grata & longa, ac feliciter ævum
Transige, nec Viadri Musarum esto immemor unquam.

*Observantiz & amoris ergò scribebat
Georgius Zeutschnerus Glacensis S.L. Theol. & Phil. Stud.*

OMNINò verum est; consona consonis
Agglutinari: pessima pessima
Desiderare, ut & decora
Qualibet optima contra amare
OMNINò verum est. Vita, fides tua,
Culpanda nunquam, Justitia & favor
Fecere Te notum novena
Dotibus ingenij cohorti,
Cultu verendi, Pierij Chori,
Junxere, Temet moribus huic tuis.

O. Corda

O cordanitu comparata &
 Gestibus! ó teneros favores!
 Hoc non sat est, sed splendida Marchicæ
 Virtus Columnæ, culti & Apollinis
 Chari nepotis Te Chori hujus
 Inseruit teneris maniplis.
 O clara dona! ó splendida! qua Tibi
 Musæ dederunt, pignora mutui
 Favoris, OMNINò decora
 Sunt, adamandaq; sunt amæna
 His usa multum est Marchica terra Sed
 stans Jova in alto sedis Olympica
 (Vidit relapsas Slesicas res)
 Mercurio hac dedit ore jussa:
 Relinquat OMNINò hac loca frigida
 GEB AVVER, intret fervida; mænia
 Relapsa restauret. Beatus
 Ergò jubente Deo hinc abibis.
 Nam fata rectè mitia Te advocant,
 Fata & viai mitia devia
 Tesqua amoventes cælitus Te
 Restituent Laribus paternis.
 OMNINò tabescant lachrimis agri A-
 mittunt columnam: Slesica mænia
 OMNINò gaudijs fruantur;
 Arripiunt validam Columnam!
 OMNINò dilectum excipite hospitem
 Ambabus ulnis divitis incola
 Rivi, sereno exite vultu,
 Excipite hunc tenera puella.
 OMNINò verum est: cœpta Deum tua
 Rectum, & puellas sic reduci Tibi
 Fautum ire, ut & Deum supremum
 Incluta cœpta tua ire rectum

Omni

OMNINO verum est. Prosper abis tuos
Gressus secundabit Deus, undiq; &
Te cinctum olympicâ catervâ
Restituet Laribus paternis.

Observantia ergo

Francofurti scrib.

Paulus Nisselhus Glac, Sil. Med. Stud.

QUIS tam pectore ferreo
Aut fibris adamantinis
Nexibus rigentis
Nutrit; ut oculis
Siccis Aonias queat
Te nostri VIADRI plagas
Hâcce deserentem
Cernere luce,
GEBAVVERE? cui farvet
Divâ Astræa, cui suum
Attica & Latina
Pallas amorem
Inspira vit, & aureâ
Quem conspexit ab arbore
Ex sacro bibentem
Flumine Phæbus.
Hâ quid commemorem? Chelys
Nostris de manibus ferè
Excidit, videndo
Ora recentis
Cerà pallida næ magis,
Cujus? Doridos Oderam
Hancce quam tuetur
Numine dio.
Quot rores lacrimantium
Gemmanteis jacit imbrium
Ex suis ocellis
Largiter? Immo

Tristi emissculant fibrâ
Vi suspiria non levi
Nobilis Lycei
Corcula bina
Schofserus & Origanus;
Callis fiderei hic sciens;
Lucida ille Peuhûs
Gemmula; digna
Ambo carminibus meis
Certè materies, fera
Dum severioris
Dextera Clothûs
Vitæ languidulas meæ
Tramas ruperit, Omnibus
Nempe, queis faventi
Concomitatus
Aurâ, in notitia abditum
Fluxisti gremium, dolent
Derelictionem
Mastiter istam.
Dolent; non re-vocant: vocant
Summum in vota tamen sua
Numen, ut micantis
Nona poli sit
Felix porta tibi, precor
Idem atq; ipse. Preces Deus
Plurimum calenteis
Spernere nescit.
Justus Grifius Turingus Φιλιατρός

FRANCFURTUM jubar urbium; quod illa
Triformis Charitum corona celsis
Insertat nitidi poli nitelis.
Quæ Circe, rogo, quis strabus Sophillus
Et Harpia minax ocellulari
Umigant tua mœstitate vulta?
Cur melismate melleo remoto
Sonant triste Melydrium Camœna!
Annè quod Latia favissa Suada
GEBAVVERUS, & elegantioris
SCHLESIDIS suboles revisitare
Patriæ paret ævi clara tecta?
O casus meritissimò dolore
Isto dignus! ô exedente taxo
Cinge tempora! JANUS ille doctæ
Quem DISTELMARIUS medulla turba
Olim surripuit tuis alumnis,
Sed jam reddidit, ille IANUS inquam
Te rursus jubet & tuos valere.
O urbs anxia; claritate tanta
Et tanto orba viro; perenni vidus,
Qui, quicquid Deus eruditionis
Ejus fuderat in caput, benignè
Rursus contulit omne luculenta
In augmenta tuæ beatitatis.
Qui quamvis Themidis refertus haustu
Vsq; & usq; fuit; siticulosus
Vsq; & usq; tamen novo petivit
Immergi penitè atq; inebriari,
Quem vèctant latices tui, liquore
Qui tales facit exprimitq; versus

Non.

Non quales ego sapè Bloviusq̄,
Sed quos scribere vellet aut PELARGUS
Aut MEIBOMIUS, aut celebris avi
Floridissima fama TAUBEMANNUS.
At nunc abripit ille cuncta secum
Ad Silesiacos, tibi perennem
Quæ lucem potuere fœnerare.
O sortem miseram! Notis ferenda
Quis nunc vela dabit? quis ad gubernal
Consistens ratis orsa prosperabit?
Heu valde metuo, voraciores
Ne Symplegades aut vorax charybdis
In illam mala damna machinentur,
Tu verò pietatis invidenda
Officina venusta FRANCOFURTUM,
Euntem, rogo, qui tuos colonos
Tanto fovit amoris igne, rursus
Fausrà prosequitur precatione.
Phœbum sollicita, madentiores
Vt nubes radijs penetret, & se
Cœli subtrahat asperis tenebris,
Ne quis imber cum molestet, umbra
Ne pedes celerissimos retardet.
Sic absens etiam tibi dicata
GEBAVVERUS amare membra perget.
Sicut tuas calami vigore nunquam
Cessabit cumulare dignitates.

Commensali suo

Erneltus Stida Erphordensis.

DVM patriam repetis, Themidos decus undiq; florens
IANE, amor ô animi delitiumq; mei:
Me decet, immò decet meritò, tua cœpta precari
Vt regat omniboni dextra sacrata DEI.

Hoc

Hoc tua nam VIRTUS meruit doctrina, perenne
Hoc meruit nostrum foedus amicitiae.
Vade, vale ergo meum Cor; te Deus usq; gubernet:
Vive, vire patriae, muneribusq; vige.

Fridericus Bilzner Neustädts. St. L. faciebam Virebergae.

Vireta, GEBAVVERE, Parnassi rosea,
Amœnuliq; Musarum hortuli, Charitum
Phœbiq; sedes, ac Eusebies viridaria,
Satis superq; decantatum Vatibus,
Magni illius DISTELMARI, (magni illius
Viri, sacrati, quem & cordati Phœbicola
Non absq; summis semper cantant elogijs
Merito, merito virtus, virtus namq; hoc meret)
Quod BIBLIOTHECA: res notissima, ut mea
Vena hant, eam suis efferre laudibus.
Mi GEBAVVERE, cunctis est notissimum
Omnes, viridaria & vireta, & hortulos
Labore Parnassi illius quam maximo,
Et intricata viperis, & sentibus
Delubricata, amaricata & vepribus
Densis cacumina, entheatos scandere.
Te, GEBAVVERE, Phœbus & decorula
Ist hac trias Musarum, legifera & Themis
Palatjs in ipsis viridarij
Semper virentis, & cacuminibus sacri
In monticelli collocarunt: cur rogo,
Valedicere ipsi Phœbo & almis Musulis
Animus? epulasne Musarum tu nauseas
Gustare? vix credo est: animus longè est alijs.
Nam proximo qui non est ufui suo,
Sed semper hæret in speculationibus,
Omnino non videtur esse: Tu miseris

Clientulis

Clientulis Patronus, litium cupis
Strophas inextricabiles forensium,
Authenticis (fas!) explicare legibus.
Valedicere hoc non est Phœbo vel Musulis,
Purgare Parnassum magis sed sentibus
Et viperis; nefas & fas distinguere.
Mi GEBAVVERE, ergò felicioribus
Pergas avibus, valedic URSELLIS, & mihi
Fave, meisq; Musis. aternùm vale.

Vitebergæ tornabam subito

Christianus Framius Berlinensis March.

OMnia molitur mercator & omnia tentat,
Di-vite quò cornu rem struat arte catà.
Rem dico; cui flamma nocet, quam flumina perdunt,
Quam manus hostilis corde feroce rapit:
Hæc fluxa. Ast animo melior sententia fluxit
JANE, Tibi, Sophia & magne Themistos amor.
EUNOMIES donis audis opulescere, donis,
Quæ dare pessum hostis non valet, ignis, aqua,
Donis, quæ servant homines post funera vivos,
Quæq; vetant humili hos delituisse loco.
His frueri ergò bonis & leta mente triumphâ,
His frueri & patriæ per-vigil immorere:
J patriam adiutum felix, ac corde receptum
Dilige, qui te ut voto, corpore sic sequitur.

Georgius Ottho Neufld. Si L. honoris & boni
ominis ergò scrib. Vitebergæ.

FOeneral. a terminata sunt;
Quis tu Marchice, debitor resolves
Nomen Slesiaci omne Creditori;
Iusto sænore dùm, puta, repones
Sat. dùm Tibi Creditum retentum,
Quod locaverat alma sænori olim
Reichenbachia, nuncq; Te reposit

G

Integram

Integrum : hoc ita redde fœneratò.

GEBAVVERUM volo : quem sibi Ipse Phœbus
Produxit, Themis indè & ipsa Suada
Eduxere; ita, chariornè Phœbo
An Suada, Themidivè, prorsus ipse
Ignorem : tamen hoc scio, sua Istum
REICHENBACHIAE ab omnibus dicatum
Jam dudum. Patria ò beata tali
Usurà! Meritoq; nuncupari
REICHENBACHIA posset, eì quotannis
Si tantum afflueret subindè fœnus;
Verè, nomine req; dives ipsa.

Quam dùm, JANE, Tibi re-visere est mens.

Non nefas, ad iter viaticeris.

Sed qui Te, rogo, nos? nisi unicò isthòc :

I faustò pede, quo tui, BONE, indè

Quo virtus Tua, Te vocant; & istò,

Quod fers, fœnore fœnereris Ipse.

Et tibi & Patria perenne fœnus!

Abraham Paricius Olsnensis: SiL. Vitæberg. scribeb.

Εὐθέμιδες τέχνημα θεῶν, Φίλε, πατρίδι πωλεῖν

Νῦν ψυχῆς ἀρετὴν κ' ἀγλαὰ δῶρα ποθεῖς.

καὶ σ' ἀπελευσόμενον δ' ἐμὲ εὐφρηῆσαι ἀπαρτεῖς,

Πῶς ἐκ' εὐχοίμην, πάντα τ' ἀρεῖα βίη!

Ἀλλ' ὅτι πᾶσι πολλοῖς ἔτεροι ἔπεισ' εὐλογέεσσι,

Τῆτο τρισὶν δέομαι: ὈΡΝΙΘ' ὈΔΕΤΕ ΚΑΛῆ.

Viteberg. faciebam. Christophorus Bilizerus Neof. SiL.

A Rte bene instructus Themidis, nunc florida, fautor.

Ingenij patriæ addicere dona cupis,

Et quia jam migrans à me faustum exigis omen.

Quidni optem vitæ prospera quæq; tua?

Sed, quod amicorum multis pars cætera verbis

Voxit, ego tribus hoc: JTO BONIS AVIBUS.

Vertebat.

G. Z. G. S.

Sic

Sic est, *JANE*: Velut non ullus luminis usus
 Quod parvus modij contegit usq; sinus;
 Et veluti fulvi species non magna metalli,
 Invida perpetuo quod tegit arca situ:
 Sic quoq; Musarum decus est, & gloria parva,
 Quæ usu posthabito nomen inane gerunt.
 Nam quamvis lustrent per-centum lustra Sophorum,
 Scribita diserta virum: nil valuisse queunt:
 Ni simul à scribitis ad munia publica tendant,
 Vix quisquam Musas has putat esse virum:
 Ut nemo Crasum, verum mage dixerit Irum,
 Omni qui negat has, quas tenet ipsus, opes.
 Ergò *JANE* tuis de voto pectore cæptis
 Gratulor, atq; ausis confero vota tuis:
 Quod quia jura tenes, juris de fontibus ipsis
 Ex petis exanimis explicuisse vias.
 Perge: quod ibis iter felici sorte secundet,
 Qui docuisse cupit jura verenda, Deus.
 Carus eras *VIADRI* Musis, quoq; carus abibas
BERLINUM Musis, carus & inde redis.
 Non est quod metuas: his qui tua dona requirent
 Carus eris, patrijs rarus & usq; focus.
 Carus, crede mihi, noctesq; diesq; manebis;
 Carior ex usu deinde vigebis orans.
 Caspar. Albinus Reichenbach. Si L. amoris ergò.

Fluctuat in dubio mentis sententia, amico
 Annè ferat caro de voto pectore vota;
 An taceat; si ferre cupit, dubitando requirit
 Qualia ferre queat. Sed si tacuisse, profectò
 Esse tacere nefas reputat. Verum tamen ipso
 Ambiviva incedens fert vota, & vota ticescit.
 Vota tacet, quæ fata vocant; fert vota secundæ
 Quæ vitæ partem felici sorte secundam
 Concernunt. Felix ut vitæ cursus in omni
 Sit cursu: colat ut constanter jura, favente

Numinis.

Numinis auspicio legum studiosus, amator
Juris sacrati, sacri quod robore verbi
Calipotens sanxit; totis quoq; viribus ipse
Servari sanctum mandat Rex, arbiter ævi:
Omnibus ut rectum tribuat, noceat vè nec ulli,
Atq; pium vivat, sibi quam hoc in tramite vitæ
Proposuit, sibi quam tribuere γενεθλια, vitam.
Ut subeat felix felici munere munus,
Ad quod constanti vocitabitur ore clientum.
Et rectè. Nam sic potis exeruisse per artes
Ipse caput magnos inter virtutis alumnos:
Sic potis est vitam quoq; vivere semper honestam,
Et recti rivos rectè plantare secundo
Sydere; perpetuam & laudis sibi querere famam:
Quà vitæ cursu præsentis fortiter acti
Et regnare solo, cæloq; vigere potesit.
Tantum. Christe pijs feliciter annue votis.

Jacob. Lachnitus Monsterberg. Si L. facieb°

Ad Eucomiastas meos.

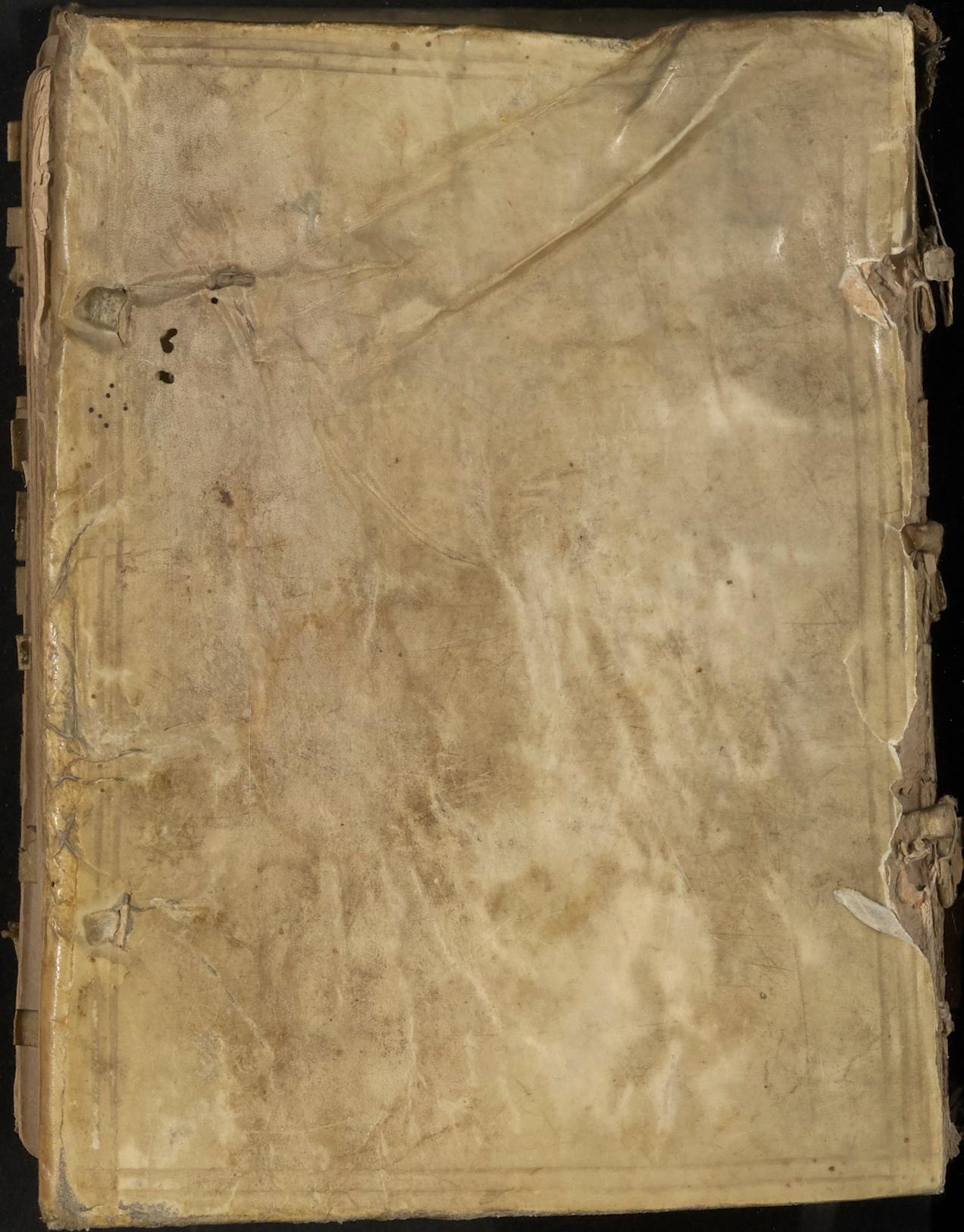
CArmina quæ partim prece, partim spontè dedistis,
Grata mihi, multis grata fuere modis.
Ast hoc ingratum, nonnullos plura locutos
De me, jure bono quàm potuere loqui.
Non nihil agnosco tamen, ignoscoq; quod ultra;
Quippe, quod à vero deficit, egit amor.
Plus ex affectu mihi contribuistis, acuto
Quàm videt in me qui lumine pollet homo.
Quicquid id, accrescet successu temporis, in me
Quod non est, quæram, laus mihi calcar erit.
Interea rigidos nolim censere Catones
Ungue fero, si non omnibus omne placet.
Non placet omne mihi quæ laudes, heicce bonorum
Quæ stylus in me tam candidus, omne placet.

Ioannes Gebavver.

F I N I S.

VD16
PICH

17

AD
Literatissimum & Præstantissimum
 VIRUM,
 DN.
IOANNEM
 GEBAVVERUM REICHEN-
 BACHENSEM SILESIVM, I. V.
 CANDIDATUM,
 &
 Sacræ Cæsar. Majestæt.
auctoritate

(Ca 4604)

DN. M. N. 1800 mittl

